



NO LLUITEM PER LA SOSTENIBILITAT SINÓ PER
UN MODEL BASAT EN LA ECOLOGIA SOLIDÀRIA
(La utopia és fer sostenible l'actual sistema)

Aquest document solament pretén ser un esbós sobre l'estratègia verda en la situació actual.

És complementari a un anterior titulat: "Estratègia de sostenibilitat i repartiment" i no pretén corroborar tot amb un sens fi de xifres i dades que es poden consultar en els estudis i indicadors del Worldwatch Institute i en els més propers i resumits per J. Santamarta.

El fet és que amb la incorporació de Xina i l'Índia al model de desenvolupament consumista i depredador s'acaba ja amb tot escenari de sostenibilitat possible. Els indicadors en els països "avançats" no han fet sinó empitjorar i a Europa els convenis signats, una vegada vistes les dades actuals i la seva evolució, ja es veu no es compliran.

Els indicadors de tot tipus demostren una progressió geomètrica cap a la insostenibilitat, ara quan més que mai es parla d'impulsar un desenvolupament "sostenible". Ja no cap més autoengany!

De fet Rio + 10 ja ho va posar de manifest, a Johannesburg es va constatar l'incompliment de tots els compromisos internacionals de Rio i altres en relació a la fam, a l'accés a l'aigua i a reducció de la misèria... a pesar que aquests acords havien estat en l'agenda Internacional de molts països, comunitats, localitats i àmbits sectorials...el resultat està a la vista.

La veritat simple és l'hegemonia del model dominant; el tipus de referents de desenvolupament i creixement; els poders fàctics i la competència en el creixement...tot això ha fet molt poc significatius els compromisos públics. Els propis estats són presos de la dinàmica del sistema global. Johannesburg parla d'acords globals, de concertacions avançades entre el màxim d'agents socials i polítics. Una manera d'anar més enllà i més aquí dels Estats. De crear estratègies d'àmbit més avançades. En Johannesburg es varen signar unes desenes d'acords globals amb la intenció de reproduir-los a escala en tots els llocs on fos possible. Heus aquí una de les peces de l'alternativa. Però només és una d'elles.

LES PROPOSTES REFERENT I LES REALITATS PER A AVANÇAR

Anem a resumir les principals i després entrem en el seu desenvolupament:

- 1.- Acords globals de màxima implicació d' agents socials i polítics amb compromisos i dinàmiques més avançades que la resta en el màxim d'àmbits possible.
- 2.- Estudi dels indicadors: només són alternatives aquelles polítiques que impliquin canvis en la tendència dels indicadors i que generin realitats per a consolidar aquests avanços.
- 3.- Respondre a l'economia global amb l'economia local, d'escala, ecològica i al màxim d'autosuficient i autocontinguda. Amb tecnologies d'escala i organismes supra-locales de serveis generals comuns.
- 4.- Fomentar al màxim l'economia ecològica sostenible. Productes útils, tecnologies netes i renovables, polítiques de preservació d'aigües, pesca, terra, aire...
- 5.- Articular nous organismes financers eco-socials
- 6.- Consolidar com mai espais de canvi radical com Els Verds i la concertació política, ecològica i social dels moviments.
- 7.-Relacionar tot això amb la primera contesa general a venir, les eleccions municipals del 2007 .

És evident que hem de combinar el pragmatisme polític d'aconseguir petites coses i debats en les institucions, **amb l'avanç de realitats alternatives i la consolidació i coordinació dels moviments de canvi. Sense una realitat progressiva de contrapoder ecosocial i de realitats econòmiques generals o locals en altra direcció no és possible cap alternativa i estem condemnats a ballar entre el possibilisme institucional i les soflames ecologistes sense canvis.**

EL CONTRAST ENTRE LA REALITAT I EL NECESSARI A FER POSSIBLE.

Vista la realitat i la seva evolució no és possible fer una estratègia de simple continuïtat reivindicativa formal. Anem a una crisi creixent i geomètrica de les contradiccions i això exigeix el que podríem anomenar una radicalitzat constructiva i contraposada al sistema. Ni supeditada ni "complementària" perquè això porta a un simple acompanyament del sistema dotant-l'ho de falsos decorats.

Resumint alguns elements dels més detonants de la progressió insostenible i la seva lògica actual podrien constatar que:

- 1.000 milions de persones- un 32 % dels habitants de les ciutats- viuen en suburbis i el seu nombre tendeix a duplicar-se en els pròxims 30 anys. Ja prop del 60 % dels habitants de la terra s'aglomeren en ciutats (paradigma de la insostenibilitat i la generació de problemes agressius de repercussió general).
- Els últims tres anys han estat els més càlids – com a terme mitjà - dels últims 150 anys per efecte dels gasos hivernacle. Els augments de CO2 dels darrers dos anys signifiquen el seu major increment històric.
- S'han duplicat les àrees i el nombre de mars i badies amb zones d'aigua desproveïdes d'oxigen.
- Al ritme actual la demanda d'energia pujarà un 54% en els pròxims 20 anys i el consum de petroli de 81 milions de barrils actuals passaria als 121 milions. Ens cal valorar, doncs ,els costos econòmics i socials i els efectes ecològics debastadors que poden comportar aquests fets.
- El llindar de la misèria afecta ja a dos terços de la humanitat i la seva progressió segueix avançant, ens trobem dades com que: uns 852 milions de persones pateixen de fam tots els dies (18 milions mes que en 1995); la fam mata a 5 milions de nens tots els anys (un nen mort per causa de la fam cada 5 segons!) i cal recordar que l'objectiu era reduir la fam a la meitat abans del 2015 (doncs anem exactament al inrevés!)
- El canvi climàtic ja ocasiona la mort addicional, a l'any, d'unes 160.000 persones i les catàstrofes naturals al costat de la sequera i els fenòmens atmosfèrics agressius no fan sinó agreujar les situacions, els problemes i les seves conseqüències.
- Drames locals com els de Etiòpia amb una previsió de mort per inanició de 160.000 persones en els pròxims mesos ja tenen el seu espai natural en les mitjans informatius al costat del malbaratament de les carreres de Formula 1, de les desfilades de models més absurdes o de la constant promoció dels últims models de cotxe (el "number one" assassí de la història contemporània).
- El fenomen de la desertificació afecta ja a 1.200 milions de persones. Provocant desplaçaments a Àsia i Àfrica de 135 milions de damnificats. Però això ja no és una “exclusiva” del “tercer o quart món” , a Espanya el risc de desforestació es gravíssim en un 31,5 % del territori y ja hi ha comunitats afectades en un 90% del seu territori!.

Algú pot parlar de sostenibilitat en aquest marc? Amb aquesta tendència objectiva i aquesta realitat de poder i de lògica econòmica imperativa i imperant a nivell mundial?

Les Agendes 21 han acabat en un decorat d'ecologia de disseny. Els punts bàsics: preservació i recuperació de recursos naturals i biodiversitat i avanç d'economies sostenibles d'àmbit... no han fet sinó retrocedir en tots els llocs on estan en marxa les Agendes 21 i els Consells de sostenibilitat! Els indicadors sobre gasos hivernacle, residus, aigües, transports...empitjoren.

Es pot adduir que sense ells els resultats serien pitjors, i és veritat però el resultat objectiu local i global és una major, pitjor i creixent insostenibilitat.

Aquesta i no una altra és la realitat de les polítiques de creixement com objectiu i de benefici selectiu com resultat i de una major depredació ecològica i social final.

Per tant, cal dibuixar i defensar una alternativa de canvi real. I aquesta és passar de la desigualtat global insostenible actual al nou comunitarisme basat en l'ecologia solidària.

Un procés autènticament revolucionari de canvi integral. Res serà possible sense una tornada a un model d'economia sostenible d'escala de base local, zonal i regional. De recuperació d'organismes internacionals i comuns de gestió dels béns generals, de la solidaritat cap a l'autosuficiència a tot arreu i de la investigació desenvolupament i promoció d'energies i tecnologies netes, renovables i capaces de concretar-se a petita escala.

Un exemple: un menjar bàsic (un poc de carn, cereals, fruites i verdures) a força d'ingredient importats genera 4 vegades més emissions de gasos hivernacle que el mateix menjar amb ingredients d'origen local (i a més és molt més fàcil que siguin aliments sans i són molt més barats). Els principis de biomimesis aplicats a la realitat però amb tecnologies netes i d'escala. Altre exemple: la difusió de l'agricultura ecològica i la seva coordinació creixent en conjunt (producció, distribució, finançament) fins a la recuperació de part d'ella en les ciutats amb les balconades comestibles o ara amb el moviment- que haurien d' abonar els Verds arreu - d'agricultura ecològica periurbana, envoltant les ciutats d'horts, impeding la seva expansió i implementant espais de territori ecològic alliberat.

Tot això ens duu als 7 propostes anteriors per a un canvi efectiu de model i realitat. Vegem ara una d'elles.

LES ELECCIONS MUNICIPALS

Les pròximes eleccions -dintre de any i escaig- seran les municipals. És evident que si la nostra estratègia és avançar model a escala local- comarcal, és bàsic tenir realitats i mitjans d'intervenció local en aquestes direccions.

El problema del 5% de topall a superar per a tenir representació, és un gran problema. En les grans ciutats hem arribat a un màxim del 2,5 % i això amb un treball històric notable.

Opció desitjable: aconseguir el màxim de càrrecs verds compromesos de debò amb una línia d'experiències avançades i per a potenciar a fons el compromís i l'opció verda i ecosocial a nivell local-comarcal, **COMPROMÍS EFECTIU EN CONSOLIDAR L'ESPAI VERD REAL A NIVELL GENERAL** i no simplement anar de cul quatre anys presentant mocions i propostes i enterrant-se en comissions i papers tots els dies de l'any (com sol passar).

Per a això hauria tres opcions:

- anar sols
- anar en una edició municipal del pacte amb els socialistes
- anar en acord amb l'espai EUiA-IC i/o nacionalistes d'esquerra

Les tres opcions tenen seriosos desavantatges. La primera pel resultat ínfim en càrrecs municipals; la segona per l'excessiva vinculació a una opció que solament contempla l'ecologia com aspecte sectorial i de vegades subordinat (i les polítiques alienes que deuríem empassar per això en moltes parts) i la tercera per que implica supeditar el projecte verd a una opció que el que està fent és utilitzar-la per a reflotar velles adreces comunistes sota la seva hegemonia sense ser tampoc una opció verda conseqüent ni de bon tros.

Per tant queda només una quarta opció que és una estratègia múltiple que pot integrar totes les tres amb una estratègia de programa i empremta pròpia dels verds al procés electoral i sobretot als seus resultats.

Es tracta d'anar sols o en candidatures independents amb verds allà on hagi espai electoral suficient constatat en % de vot verd en eleccions anteriors (ni que sigui europees) com per a sortir i tenir continuïtat (això articulant problemes i gent de la localitat a la candidatura).

Segon fer aliances acceptables en contingut i garantia plausible de sortida de candidats verds- en la resta -fins i tot contemplant la figura d'anar com candidats/ates independents en altres llistes amb dret a actuar amb criteri propi en tot el no acordat.

En qualsevol cas i per a evitar que al final- amb tantes opcions- no ens presentem en molts llocs, cal fer sempre l'opció de presentar-se i sinó són possibles algunes de les variants que donin més resultat caldrà presentar-se sols com Verds en candidatures obertes per a mantenir i destacar el nostre espai polític, reforçant i ampliant per a això l'organització local dels verds (per a això d'aquí a l'inici de la campanya municipal tenim temps de crear les condicions mínimes per a fer-lo possible).

Objectiu de tot això: obtenir més de 100 + X regidors i regidores verdes que facin una xarxa verda municipal implicant a altres regidors independents en el procés.

Mitjans: un programa i unes línies d'actuació fortes amb idees i propostes concretes: un compromís ferm dels candidats/es amb l'opció i l'avanç de LV; i un seguiment molt de prop del procés amb estratègia municipal sistemàtica a tot arreu com una peça clau de la nostra acció política i un procurant un transvasament immediat d'experiències i la seva divulgació mediàtica i organitzativa en tots Els Verds i espais ecosocials . Organització de trobades sistemàtiques de treball i intercanvi. AL final de la nova legislatura municipal la xarxa verda deu haver-se multiplicat per dues i tenir l'opció de presentar-nos sols en molts llocs en les següents eleccions municipals.

OBJECTIUS DE FONDS

1 – ACORDS GLOBALS:

Com expressió d'una estratègia d'experiències avançades que no esperen ni a la resta ni al conjunt que generen en compromisos i realitats noves entorn a alternatives sobre energies, aigües, residu, agricultura ecològica, biodiversitat, espais naturals, producció neta, banca ètica, transporta alternatiu, solidaritat per a l'autosuficiència....és a dir construint espais de la futura alternativa.

Aquests acords globals impulsats per Rio +10 a Johannesburg són multiabarcables, és a dir d'àmbits diferents en un sentit comú: espais socials, polítics, associatius, empreses, cooperatives, mitjans de comunicació, petita producció, administracions d'àmbit...i es marquen ens compromisos uns mitjans i uns calendaris d'actuació

És a dir obrir el camí del canvi amb realitats que van més enllà de la realitat oficial o majoritària. És un concepte d'acció de qualitat o qualitativa que genera espais del futur model eco social i que poden tenir àmbits distints des d'internacionals, regionals, nacionals, locals o veïnals o d'associació productiva (u d'ells les cooperatives de treball associat per a productes útils i coordinats que a Catalunya agrupa ja per exemple a 800 petites empreses i cooperatives).

2- CANVIS EFECTIUS EN INDICADORS

Massa temps de semàntica ecologista sobre sostenibilitat i els fets i les realitats més insostenibles. No hi ha canvi sense canvi de tendència en els indicadors. Cal buscar els elements clau del canvi i concretar que vol dir un canvi cap a la sostenibilitat en aquest àmbit.

Exemples d'això en residus, energies, aigües, pesca, mitjà natural, biodiversitat, economia de social i ecològica, transport, agricultura, producció neta, repartiment del treball i renda bàsica, finances i la seva funció eco social, desequilibri mundial i drets bàsics...

Concrecions: és canvi d'indicadors recuperar un 5 % de residus i produir un 20 % més? (15% més de insostenibilitat) cal parlar de reducció en origen d'eliminació de residus tòxics o perillosos i de recuperació propera a la integral. Produint un 8% menys de residus es recupera un es guanya un 6 % en direcció a la sostenibilitat (abans era un 15 % mes de insostenibilitat). Energies: si augmentem un 50% el consum cada 10 anys i acompanyem les fonts fòssils són algunes alternatives anem a major insostenibilitat. Alternativa: estalvi i eficiència per a parar l'augment de consum i avanç de les energies alternatives per a disminuir l'aport de les brutes. I així un llarg etcètera. Avui cap indicador va en l'adreça de la sostenibilitat i tots en el contrari, L estratègia verda pensa per situar amb rigor aquests processos de canvi de tendència i s caràcter estable és a dir estructural. Cada avanç és una realitat consolidada no una política cojuntural. (Veure document estratègia sostenibilitat i repartiment apartat indicadors).

3- ECONOMIA D'ÀMBIT SOSTENIBLE

Vol dir el tercer aspecte de les antigues Agendes 21. Accedir a realitats econòmiques el més acte centrades i autosuficients possible. El que posàriem cridar una economia d'escala. Més relacionada amb el recursos i mitjos d'àmbit local comarcal zonal. El futur model econòmic ecològic i social sol serà possible amb una major i generalitzada realitat econòmica multilocal. Fins i tot en els països pobres es demostra que el futur és rehabilitar l'economia d'escala aplicant les ajudes i els micro crèdits a aquest procés així com les tecnologies aplicables a petit nivell.

Contraposat a l'economia global i a l'aglomeració i grans ciutats l'economia d'àmbit sostenible és el model de futur. Les institucions o àmbits més grans són per als grans serveis comuns. En Catalunya per exemple s'han recuperat com segones residències pràcticament tot els pobles ahir molts abandonats. La doble residència és l'impuls de buscar una vida agradable i salubre els caps de setmana i períodes vacacionals en la jubilació. Doncs bé resulta que ja es va donar el primer pas per a descentralitzar i reequilibrar territori recursos i població. Avui dia el 80% de la població s'aglomera en el 10 % del territori generant insostenibilitat , residus contaminació, mobilitat superlativa..... Es tracta de construir el model d'escala amb economia i tecnologies integrades. Tecnologies d'escala que permetin nivells alts de suficiència i comunicació i treball per xarxa. Així com producció de muntatges per parcialitat a conjuntar.

Comunitats més petites i autosuficients amb tecnologia netes i útils: Així mateix és la valorització del que es produeix escollint la qualitat i la supressió del superflu, la producció al servei de la qualitat i les necessitat reals promovent el consum responsable i el valor temps i qualitat de vida amb creativitat i la comunicació com valors a exercir en la vida quotidiana. Economies i comunitats sostenibles d'escala; producció neta i útil, qualitat de vida comunicació i creativitat Heus aquí el futur. I les institucions general per al bé general, li investigació i la solidaritat pràctica a tots els nivells comarcal, nacional, regional, europeu i mundial.

4- ECONOMIA ECOLÒGICA I SOLIDÀRIA

Entesa com un model econòmic que canvia els paradigmes del creixement i la competitivitat per la producció útil i a escala territorial com dèiem en el punt anterior però completada per dos objectius bàsics: la compatibilitat amb els ecosistemes i la solidaritat distributiva.

Model econòmic ecològic equitatiu i solidari. Contempla un tipus de col·lectivitat i treball compatible amb el mitjà natural i la seva preservació. Que aquest treball i col·lectivitat no deu sobrepassar la capacitat de càrrega del sistema; deu utilitzar els recursos renovables a un ritme compatible amb la seva renovació i deu revertir en renovables els recursos no renovables i els incompatible amb el mitjà natural. Que es basi en indicadors alternatius al PNB i al creixement i es basi en la qualitat de vida. Indicadors com el PIB, el PNB, el NASDAQ o el NIKEI, entre altres so de pura cort competitiva i especulativa i no reflecteixen la riquesa en sentit qualitatiu sinó la perversió del sistema. Una comptabilitat ecològica significa introduir els costos ecològics i les externalitats que comporta qualsevol activitat i establir com un

valor econòmic de primera magnitud el patrimoni natural, els recursos naturals i la seva preservació i regeneració. Així mateix la qualitat de vida i l'absència o la reculada de la fam la misèria i malaltia endèmica han de computar com valors qualitius de la riquesa. Aquests indicadors com per exemple el IPV Índex de Planeta Viu que equivaldria al clàssic Dow Jones de l'altre escenari o l'Índex Pressió- Consum (PC) que relaciona la pressió sobre els ecosistemes del nivell i tipus de consum són alguns exemples dels nous indicadors com ho seria el grau d'autosuficiència, autocontenció i sostenibilitat econòmica en cada àmbit d'estudi.

Altres aspectes de qualitat de vida serien per exemple la garantia del mínim vital per a tot el món i els béns col·lectius i el seu reprovionament.. Dintre de l'economia ecològica és vital el cicle de l'agricultura ecològica difusa; les tecnologies netes d'escala i descentralitzables i la investigació per a l'avanç de la humanitat, la regeneració dels ecosistemes la biodiversitat les cultures i la solidaritat redistributiva. No es tracta per tant de créixer sinó de qualificar i reequilibrar l'economia i la riquesa social i natural.

Al mateix temps avançar en un model de treball associat i de garantia de mínima renda vital per a tota la societat. Per a això els serveis bàsics com sanitat, educació, transport, habitatge, energia, seguretat social..., deu estar garantits i els productes financers i d'estalvi majoritzar la seva orientació en coeficients d'inversió obligatòria ecològica i social i desgravant les realitats de banca ètica.

La Fiscalitat ecològica diferencial que vol dir gravar els consums excessius o irresponsables i desgravar el contrari com pas previ a una finalitat positiva general per a garantir el manteniment dels valors tatuades i recuperar i regenerar l'espatllat. La fiscalitat en aquest àmbit ja no vaig poder ser més la de qui contamina paga, el qual contamina va al jutjat.

Gradació dels pressupostos prevalgut dos nivells el general i el subsidiari, de manera que les institucions generals tinguin mitjos per als serveis generals i la solidaritat (UE, NNUU, ..) i els Organismes de Comunitat, Comarcals o Locals maig arriassin la seva dotació per a fer economia ecològica d'escala. Així els estats deuen cedir en doble adreça Institucions genera'ls i locals. El famós 30 30 40 (estat, comunitat, local) tenint en compte l'aportació de cada àmbit a la institució general (així com la seva recepció en reequilibri i béns generals com investigació i tecnologies).

Finalment la realitat deu manar i obrir camí. L'economia ecològica representa ja en alguns països més del 15% en producció, ocupació i moviment de capital. En empreses, cooperatives, agricultura ecològica, tecnologies, tècnics ambientals, recuperació ambiental control i treball professional, comerç, finances i investigació. Això és un pas decisiu a augmentar i consolidar a escala territorial és l'alliberament cap a una economia ecològica real en els fets construïts.

5- NOUS ORGANISMES FINANCERS ECOSOCIALES .

A part del enunciat ja fet, en apartats anteriors, de concretar els coeficients d'inversió obligatòria i de la política de gravàmens o descomptes segons el grau de funció social i ecològica de totes les institucions financers, es necessari i possible avançar i recolzar organismes financers en els que la seva funció sigui prioritària y precisament aquesta. Dites institucions poden ser fruit de concertacions de diferents empreses o cooperatives per millorar el seu funcionament o be ser de tipus general. A continuació reflexem una experiència concreta para no fer del debat una simple aspiració teòrica.

Dins dels serveis que ofereix la Cooperativa ARC d'inter cooperació econòmica hi es el COOP57 (serveis financers ètics i solidaris).

Una Cooperativa financera que destina els recursos propis a donar préstecs a projectes d'economia social que promouen l'ocupació, fomenten el cooperativisme, l'associacionisme, la solidaritat en general i la sostenibilitat sobre la base de principis ètics i solidaris.

El 100% dels recursos es destinen a projectes coherents amb aquests principis. L'assemblea de la Cooperativa decideix la remuneració anual de les aportacions dels socis i col·laboradors. Tanmateix decideix i fa balanç dels préstecs i projectes aprovats.

Es realitza una memòria anual dels projectes finançats i les característiques de cada operació.

Els recursos propis del COOP57 provenen de dos fonts principals:

6- ESPAI VERD, ALIANCES I SINERGIA ECO-SOCIAL.

I vam arribar a un aspecte fonamental del procés de canvi, el moviment organitzat i l'opció ideològica i política que permeti en el seu conjunt accelerar el procés de canvi més enllà de la seva evident necessitat i més aquí dels poders fàctics reals i d'una dinàmica política que subordina les necessitats i els canvis necessaris i els seus ritmes als interessos dominants.

El moviment ecologista i l'opció política verd són dues parts d'una mateixa opció global. El canvi de models i paradigmes cap a una transformació radical. La qual apuntem en les pàgines anteriors, un model integral d'ecologia solidària que faci possible un planeta sostenible i habitable, amb la coexistència del marc natural amb la humanitat i amb les altres espècies i els ecosistemes.

La biomimesis ens parla de les lliçons de la naturalesa en la sostenibilitat real. La naturalesa és l'únic sistema econòmic que no ha entrat en crisi en milions d'anys. Una mica caldrà aprendre d'ella, no?

El cicle tancat de les matèries i la incompatibilitat de les substàncies alienes a la cadena tròfica; l'aproximació al cicle natural; el cicle de reproducció multiplicada

dels aliments; de l'energia natural i convertible; el treball associat; la coexistència entre les espècies i la biodiversitat.... Tot està en la pròpia naturalesa i aplicar la biomimesis als cicles de les noves tecnologies podrà donar un desenvolupament modern a la societat ecològica del futur.

Ecologia solidària que cerca en el comunitarisme bàsic el repartiment de béns i la solució de les necessitats, així com el transvasament efectiu de l'ajuda a compensar les diferències de vegades en conflicte dur d'interessos de classe i classismes d'estat i internacionals.

L'ecologisme, l'opció verda implica un profund canvi de valors i paradigmes aliens al model capitalista depredador i al capitalisme d'estat. Aliens al productivisme i al consumisme com valors socials i comuns a la dreta i a l'esquerra. Els Verds no ens podem etiquetar en el passat sinó abanderar en el futur i aquesta l'opció revolucionària, la més pacífica i profunda de les revolucions de la humanitat fins a la data. Superadora de l'etapa de la humanitat caracteritzada per la seva depredació sobretot el mitjà natural, sobre les altres espècies i fins i tot amb al pròpia amb el genocidi, la misèria i la pobresa majoritària de la humanitat i a l'articulació simultània del poder militar i coercitiu i les guerres con instrument de dominació i submissió àdhuc ordre global injust i depredador en el social i l'ecològic. El antropocentrisme, l'imperialisme i a la divisió del món en tres o quatre móns desiguals i cada vegada més desiguals. A la democràcia formal on no es decideix el principal sinó lo accessori. Por això el model econòmic ecològic equitatiu i solidari és una revolució profunda i global. Sense concepció sectorial del fonamental, sense arrebossat verd a l'esquerra correctora o comunista en la seva poca capacitat real o en el seu fracàs històric sense sortida.

Pot ser que altres opcions vinguin a lo Verd però si és amb un afegit no són. L'opció verda és una opció global integral és un canvi global i radical de model i de la seva lògica i paradigmes. Així mateix del model polític basat en la subsidiarietat i la creativitat, en una democràcia comunitarista on la participació no és un afegit sinó una realitat estable i permanent. La revolució Francesa va parlar de llibertat igualtat i fraternitat; la d'aquest segle deu incorporar la "naturalitat" entesa com l'equilibro ens les persones els sistemes naturals i no només l'equilibri entre les persones. La llibertat orgànica del canvi. Un canvi que implica –mai ho oblidem- que és impossible aconseguir una mica si no tenim unes maneres de fer concordes a les maneres de pensar. Que no és possible ésser verd o ecologista sense actuar en el plànol personal com a tal. Que no és possible ésser verd sense un ideari viu i practicat en aquest sentit. I aquest és un ideari global, sistemàtic i integral.

És cert que la crisi de l'esquerra entre la gestora que va poc més enllà de fer correctius socials i eco al sistema de capitalisme depredador globalitzat, o la comunista i postcomunista (model URSS) que s'ha quedat sense referents, incapaç de significar el canvi, això es deu a la seva incapacitat de donar una alternativa a un sistema decadent Històricament han fet llur aportació y avui la opció Socialista y progressista es encara una peça bàsica per a sumar alternatives de govern que puguin posar a discussió alternatives en lo social i lo ecològic; això es així en l'actual escenari de forces.

Però una opció ideològica i política Verda és una opció global, no un arrebossat electoral amb els vells paradigmes i menys encara un canvi de programes escrits però això sí amb el mateix partit i la mateixa direcció de sempre. Les opcions comunistes o s'han estancat o s'han dissolt; les que persisteixen ho fan sense dissoldre's i intentant participar de lo nou amb els seus aparells d'hegemonia i substitució. Prolongacions de paper quan ja va acabar malament tota l'obra i tot el guió. Si algú es vol unir, com un més, al moviment Verd ha de dissoldre el seu inapropiat aparell de poder i participar, en peu de igualtat, del nou procés global i de la seva construcció i no supeditar aquest procés al vell aparell i als seus arrebossats programàtics. (així ho varen fer gaire bé totes les organitzacions comunistes als anys 80 y eren, moltes d'elles, de major contingut alternatiu).

Les aliances són necessàries clar i la primera amb el moviment social, també tàctiques pel canvi i perquè la influència en les institucions sigui en una adreça de canvi però reforçant sempre el propi projecte i capacitat d'actuació en els diferents àmbits esmentats en aquest document. Aliança per a avançar i mai per a diluir els paradigmes i objectius que són la raó d'ésser dels Verds ni de la seva ideologia ni procés d'organització creixent i integradora del nou procés.

Cap esperar que el problema no sigui que en els propis Verds predomini un verd d'arrebossat al costat de la cultura de fons de l'esquerra productivista i depredadora i dels models basats en l'hegemonia i el poder d'aparell com model de partit i de fer política i de recanvi del poder com tantes vegades hem vist ja.

Aquest no és l'espai verd que és necessari i possible construir, és una rèmor del passat que pot enfonsar el moviment i l'ideari global que es va construint. Els Verds som tan sols una part del gran compromís que ha d' emergir y ho serem en la mesura que siguem sinergia de lo nou.

Com cada etapa de la història un sistema no s'enfonsa fins que no es generen no solament les bases de la seva crisi històrica sinó també les realitats de l'alternativa. Va passar amb l' esclavisme, amb el feudalisme, amb el capitalisme liberal i ara amb el capitalisme imperialista i depredador en aquest inici de segle. Si els Verds són una esperança deuran ser també una realitat tan clara que faci possible la llum en la foscor.

Document revisat i aprovat per la Comissió Política Nacional de Els Verds- Opció Verda de Catalunya

Octubre 2005